

Жалба, подадена на 1 юни 2012 г. от Европейската комисия срещу Решение, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 21 март 2012 г. по съединени дела T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV и T-69/06 RENV, Ирландия и др./Комисия

(Дело C-272/12 P)

(2012/C 235/16)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, G. Conte, D. Grespan, N. Khan и K. Walkerová)

Други страни в производството: Френска република, Ирландия, Италианска република, Eurallumina SpA, Aughinish Alumina Ltd

Искания

- да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз (четвърти разширен състав) от 21 март 2012 г. по съединени дела T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV и T-69/06 RENV, Ирландия и др./Комисия, за което Комисията е уведомена на 23 март 2012 г.,
- делата да бъдат върнати на Общия съд за ново разглеждане,
- Съдът да не се произнася по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията обжалва пред Съда на Европейския съюз Решение, постановено на 21 март 2012 г. по съединени дела T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV и T-69/06 RENV, Ирландия и др./Комисия, с което Общият съд отменя Решение 2006/323/ЕО на Комисията от 7 декември 2005 година относно освобождаването от акциз на минералните масла, използвани като гориво за производството на двуалуминиев триоксид в района на Гардан, в района на Шангън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия ⁽¹⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания, които са изведени от липсата на компетентност на Общия съд, от нарушения на процесуалните правила в производството пред Общия съд, накърняващи интересите на Комисията, и от нарушение на правото на Съюза.

На първо място, Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото, тъй като в петте съединени дела служебно разгледал правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, поради невъзможността държавите членки да носят отговорността за спорните национални мерки. Във всички случаи по дела T-56/06 RENV и T-60/06 RENV, за да отмени решението в неговата цялост Общият съд служебно разгледал правни основания, изведени от нарушаването на принципа на правна сигурност и/или на принципа за наличие на презумпция за законосъобразност на актовете на Съюза, въпреки че тези правни основания били изтъкнати единствено, за да се оспори разпореждането за възстановяване.

На второ място, Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото — нарушавайки по-специално член 61, втора алинея от Статута на Съда, предвиждащ, че когато Съдът отмени решението на Общия съд и му върне делото за постановяване на решение Общият съд е обвързан от разрешените от Съда правни въпроси — като в случая приел, че понятието за нарушаване на конкуренцията има еднакъв обхват и смисъл в областта на хармонизацията на националните данъчни законодателства и в областта на държавните помощи, което противоречало на постановеното от Съда в негово Решение от 2 декември 2009 г. по дело Комисия/Ирландия и др. (C-89/08 P, Сборник, стр. I-11245).

На трето място — приемайки, че спорните освобождавания не представляват държавни помощи, тъй като били разрешени от Съвета въз основа на правилата за данъчна хармонизация, и следователно отговорността за тях не може да се носи от съответните държави членки, поради което тези освобождавания не са подчинени на предвидената в Договора процедура за контрол на помощите — Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото при определянето на съответната компетентност на Съвета и Комисията, както и при определянето на зависимостта между данъчната хармонизация и контрола върху държавните помощи, и нарушил членове 87 и 88 ЕО, както и принципа на институционално равновесие.

На четвърто място, Общият съд тълкувал *contra legem* Решение 2001/224/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно намалени ставки на акцизите и освобождаване от акцизи на определени минерални масла при използването им за специални цели ⁽²⁾. Според жалбоподателя Общият съд всъщност основал тълкуването си на отговора на Съвета на поставен от Общия съд въпрос, нарушавайки правилата, които ръководят тълкуването на актовете на институциите, и изопачил смисъла на посочения отговор на Съвета.

На последно място, доколкото решението на Общия съд се позовава на нарушение на принципа на правна сигурност, на презумпцията за законосъобразност и на принципа на добра администрация, то било опорочено от липсата на мотиви или засегнато от същите нарушения като посочените във второто, третото и четвъртото правно основание.

⁽¹⁾ ОВ L 119, 2006 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 84, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 46.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 4 юни 2012 г. — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières/Harry Winston SARL

(Дело C-273/12)

(2012/C 235/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Ответник: Harry Winston SARL

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 206 от Регламент № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че кражбата на стока, поставена в режим на митническо складиране, при обстоятелствата на конкретния случай, представлява *безвъзвратна загуба на стоката* и случай на *непреодолима сила*, вследствие на което в подобна хипотеза да се смята, че изобщо не е възникнало вносно митническо задължение?
2. Може ли кражбата на стоки, държани в режим на митническо складиране, да доведе до настъпване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка върху добавената стойност съгласно член 71 от [Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година, относно общата система на данъка върху добавената стойност] ⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Латвия) на 1 юни 2012 г. — Vitālijs Drozdovs/AAS „Baltikums“

(Дело C-277/12)

(2012/C 235/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vitālijs Drozdovs, представляван от своя настойник Valentīna Balakireva

Ответник: AAS „Baltikums“

Преюдициални въпроси

1. Дали в задължителното обезщетение за телесни повреди, предвидено в член 3 от Директива 72/166/ЕИО ⁽¹⁾ от 24 април 1972 година, Първа директива относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка, и в членове 1 и 2 от Директива 84/5/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 30 декември 1983 година, Втора директива относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), е включено обезщетението за неимуществени вреди?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 3 от Директива 72/166/ЕИО от 24 април 1972 година, Първа директива относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка и членове 1 и 2 от Директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година, Втора директива относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка да ограничи максималния размер на обезщетението за неимуществени вреди, като предвиди граница на застрахователната отговорност, която е значително по-ниска от установената в директивите и в националния закон?

⁽¹⁾ ОВ L 103, стр.1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр.10.

⁽²⁾ ОВ L 8, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104.

Жалба, подадена на 6 юни 2012 г. от Съвета на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 21 март 2012 г. по съединени дела T-439/10 и T-440/10, Fulmen/Съвет

(Дело C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и R. Liudvinavičiute)

Други страни в производството: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Европейска комисия

Искания

- да се отмени Решение на Общия съд (четвърти състав) от 21 март 2012 г. по съединени дела T-439/10 и T-440/10;
- Съдът да постанови окончателно решение по спора и да отхвърли жалбите на Fulmen и г-н Mahmoudian срещу съответните актове на Съвета;
- Fulmen и г-н Mahmoudian да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи на Съвета, направени в първоинстанционното производство и в рамките на настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Съветът счита, че решението на Общия съд по посочените по-горе дела е опорочено от грешки при прилагане на правото и поради това Съдът трябва да го отмени.